

Si gledališča drznejso stopiti čez rob?

Probleme vsakdanjih ljudi, njihove usode, družbene, politične in osebne, odpira drama *Naše mesto*, nova ambiciozna predstava, ki bo na velikem odru SLG Celje zaživela v petek

METKA PIRC

Kako živimo in kako preživimo, kaj je ljubezen in ali je ta dovolj, da se posameznik sprijazni in sprejme tegobe življenja? To je le nekaj vprašanj, ki jih odpira drama *Naše mesto* Thorntona Wilderja. V celjskem gledališču urejajo še zadnje podrobnosti pred petkovo premiero, od katere veliko pričakujejo. V predzadnji predstavi sezone, ki jo bodo na oder postavili teden pred začetkom festivala **Dnevi komedije**, na odru stoji skoraj ves igralski ansambel. Režiser **Matjaž Zupančič** je znova v gosteh, pravi, da ga delo v Celju vedno znova veseli. "Študij Našega mesta je zanimiv predvsem zato, ker je to tudi igra o gledališču, odpira vprašanje, kaj je gledališča iluzija in ali si gledališče upa biti gledališče, si drzne stopiti čez rob pragmatičnega in deskriptivnega," razlaga. Čeprav je na odru fikcija, pada umetni sneg in so na odru "mrtvi" ljudje, je igralčev doživljaj resničen, zato lahko po besedah Zupančiča postane prostor gledališča bolj življenjski od življenja samega. Predstava poleg vsebinskih vprašanj, povezanih z eksistenco mesta in posameznika v njem, prinaša še bogato vizualno interpretacijo in okus gledališkega jezika.

Naše mesto, kot si ga predstavljajo v Celju (Uroš Hočevar)

"Gre za klasičen, lepo razumljiv tekst, ki odpira drobne, vsakdanje probleme na atraktiven način," dodaja **Tina Kosi**, upravnica SLG Celje.

Igro *Naše mesto*, ameriško klasično, so v času nastanka nagradili s prestižno Pulitzerjevo nagrado. Osrednji junak drame so mesto in prebivalci v njem, dogajanje povezuje režiser, ki je nekakšna vez med umetnostjo in življenjem na drugi strani. Dogajanje je postavljeno v izmišljeno ameriško mesto v začetek 20. stoletja.

Režiser Zupančič prizna, da je nekatere trenutke predstave vzel zelo osebno, saj zgodbo v Našem mestu pripoveduje ravno lik gledališkega režiserja. "Ta igra ni deklarativna, nima ostrih robov in aktualnih političnih sporočil. Vedno znova povezuje človeško skupnost, ki jo razdvaja in posameznik išče nekaj, kar bi dalo vre-

dnost in smisel njegovemu življenju, ki se v absurdnih in včasih nerazumljivih dogodkih vedno znova zgublja," pravi. In ne nazadnje, v zadnjem dejanju se ustvarjalci vprašajo, ali v sodobnem človeku v današnjem času še obstaja možnost za tragično občutenje življenja.

Gre za peto predstavo sezone v SLG Celje. Velik uspeh doslej je doživela prva njihova premiera, drama Krči, ki govori o odnosih na delovnem mestu, ki globoko zareže ravno zaradi specifične tematike, s katero se ukvarjamo danes. Tradicionalno uspešne so njihove otroške predstave, tako je letos tudi s Piko Nogavičko. Kar dve komediji so letos uvrstili v repertoar, gre za Zbrana dela Williama Shakespeara (okrajšano) in farso Govorice, slednjo so uvrstili tudi v tekmovalni del **Dnevov komedije**.